

Stanislav Křeček: Sankční seznam

Stanislav Křeček

Ale kulturní války, které vedeme opravdu nejsou falešné a „třídní spojenectví“ bych do nich raději nepletl. Na to jsem příliš star a příliš pamatuji..., píše Stanislav Křeček na svém blogu.

8. dubna 2022 - 06:20

Docela dobře chápu, že pokud občan čte o obřích, trojpodlažních jachtách s luxusním vybavením, bazénem a zlatým sanitárním zařízením v majetku těch, které nazýváme „ruskými oligarchy“, že se mu v kapse plné nezaplacených složenek otevírá ona příslovečná „kudla v kapse“ To ovšem není náš problém. U nás nemáme problém s kotvícími jachtami, ale to neznamená, že bychom nevěděli, že i u nás máme „majetky“ oligarchů, sice možná o něco menších než je třeba ten Abramovič, ale nedráždících veřejné mínění o nic méně .

Odhlédneme-li od tak jen zdánlivé maličkosti jako je to, že v důsledku aktuální situace bezstarostně opouštíme jeden z rádo by kánonů naší civilizace, totiž nedotknutelnost posvátného soukromého vlastnictví, pak v celku s pochopením byl přijat záměr vlády, která, jak se dočítám „**zvažuje možnost, že Rusům a Bělorusům napojeným na Putina a Lukašenka zabaví majetek.**“ Kabinet proto nařídil ministři pro legislativu Michalu Šalomounovi, aby připravil „**rozbor možné právní úpravy vyvlastnění vztážené k subjektům, na které jsou uvaleny mezinárodní či vnitrostátní sankce**“.

Ale pomyslí-li třeba na „ruskou vesničku“ postavenou drze bez jakéhokoliv stavebního povolení v chráněné krajinné oblasti Slavkovského lesa, na mnohé karlovarské domy, různé „obory“, zámky a paláce, nemohu nevidět, že existují nejen díky divokým penězům a úsilí oněch zázračných východních zbohatlíků, ale také „díky“ korupci úředníků a úřednic na našich stavebních úřadech. Tedy naši neschopnosti prosadit respektování zákonů a veřejného pořádku. A tak mne napadá, zda by na onen zvláštní sankční seznam už konečně jednou neměli být zařazeni, když už se s revolučním nadšením hodláme dopouštět zjevné diskriminace, nejen Rusové a Bělorusové, ale i všichni, kteří nerespektovali a nerespektují naše právo....

Možná příliš ambiciózní a nereálná představa, ale abychom se jednou nedivili...V č. 7 kulturního čtrnáctideníku A2 píše nikoliv nějaký novinář, ale přímo doktorand na FF UHK Tomáš Schejbal toto: „Pokud již dnes sahá například Francie ke konfiskaci osobního majetku ruských oligarchů a neoliberální ekonom Tomáš Sedláček tweetuje o legitimitě zabavení jejich peněz za účelem poválečné obnovy Ruska a Ukrajiny, je třeba vidět, že vyvlastnění této elity by neznamenalo jen odstranění třídní základny ruské diktatury. V kontextu mezinárodní dynamiky demokratických hnutí by to mohlo znamenat důležitý precedent pro sociálně politické reformy v dalších zemích. Pro úspěch změn v Rusku, na Ukrajině, ale i v celé Evropě však bude zásadní poměr třídních spojenectví..... Nebo se přece jen podaří zvrátit falešnou kulturní válku civilizací v opravdový sociální zápas?“

[Stanislav Křeček: Život v opravdu převratné době](#)

Neuměli jsme si představit válku, ale zdá se, že některé a některými očekávané důsledky této války si dovedeme představit ještě méně. Zdá se, že na představy o „sociálně politických reformách v dalších zemích“ na základě „třídních spojenectví“ je, alespoň v hlavách mnohých, už zaděláno. Ne že bychom k obnově fungování demokratické společnosti a ke skutečné ochraně všech lidských a tedy i sociálních

práv neměli podstoupit opravdový sociální zápas. Ale kulturní války, které vedeme opravdu nejsou falešné a „třídní spojenectví“ bych do nich raději nepletl. Na to jsem příliš stár a příliš pamatuji...